

POSTANOWIENIE

5 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

na posiedzeniu niejawnym 5 grudnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku Ośrodka Pomocy Społecznej w Ś.
z udziałem J.R. i T.R.
o przyjęcie do szpitala psychiatrycznego,
w przedmiocie wniosku o uzupełnienie postanowienia
Sądu Najwyższego z dnia z 20 września 2024 r., I CSK 2555/24

**oddala wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu
Najwyższego z dnia 20 września 2024 r., I CSK 2555/24.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 30 października 2024 r. (data prezentaty na kopercie przesyłki) pełnomocnik z urzędu skarżących wniósł o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 20 września 2024 r., I CSK 2555/24, przez orzeczenie o przyznaniu temu pełnomocnikowi wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji pełnomocnika z urzędu uczestników postępowania w sprawie o przyjęcie do szpitala psychiatrycznego.

Wniosek o uzupełnienie postanowienia nie mógł być uwzględniony, gdyż pełnomocnik z urzędu nie sformułował wniosku o zasądzenie wynagrodzenia. Aby możliwe było merytoryczne odniesienie się do żądania zasądzenia wynagrodzenia z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, konieczne jest poprawne od strony formalnej zgłoszenie wniosku, czyli zawarcie

w nim – oprócz żądania przyznania wynagrodzenia – także oświadczenia, że opłata nie została zapłacona w całości lub w części. Tymczasem wniosek zawarty w skardze kasacyjnej poprzestaje na zgłoszeniu żądania wynagrodzenia, pomijając wskazane wyżej oświadczenie. Oznacza to, że wniosek o wynagrodzenie nie został – w sensie prawnym – zgłoszony. Nie zachodziły więc podstawy do zasądzenia wynagrodzenia w postanowieniu z 20 września 2024 r., a zarazem nie można przyjąć, by w postanowieniu tym nie orzeczono o całości żądania – co uzasadniałoby orzeczenie obecnie o wynagrodzeniu w ramach uzupełnienia postanowienia (art. 351 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

[J.T.]

[ał]